

Men det er det, der står tilbage, og jeg vil håbe, at den socialdemokratiske ordfører vil bekræfte, at det er det, der står tilbage, når denne debat er slut.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, at den konservative ordfører er inde på noget meget centralt. For det første vil jeg sige, at Tinget her ikke kender det lovforslag, regeringen påtænker at fremsætte. Så vidt vi har forstået, er det i høring, og det bliver fremsat snarest muligt. Så kan vi tage stilling til det lovforslag til den tid.

Men i den debat, vi har nu, har jeg, synes jeg, været i min gode ret til at påpege det forløb, der har været, siden regeringen i januar måned fremlagde sit forslag til sanering af råd, nævn, puljer, udvalg og centre.

Det synes jeg er helt o.k. at fremlægge her, og der har vi en oprigtig bekymring for, om den opgave, som Det Danske Center for Menneskerettigheder, de ting, det varetog, den eneste institution, det var, den inspiration, det har skabt også ude omkring i verden til modeller i andre lande, pludselig var væk.

Så sætter vi kritiske spørgsmålstejn ved det, og så bliver vi straks beskyldt for alt muligt. Jeg er selvfølgelig enig i, at vi forhåbentlig kan få et bredt flertal for at sikre det her center.

Men tilbage står et politisk forløb, som jeg synes er lidt usmageligt. Jeg synes, at det er lidt usmageligt, når man siger: O.k., når vi ikke kunne få nedlagt Det Danske Center for Menneskerettigheder, så prøver vi at få nedlagt noget andet, nemlig Nævnet for Etnisk Ligestilling. Jeg synes, at sådanne politiske studehandler er lidt usmagelige i den sammenhæng her.

Derfor vil jeg blot konstatere ud fra denne her debat, at Venstre og De Konservative har lyttet til kritikken, og de er hver kommet med noget, der muligvis kan være fornuftigt, men vi må afvente og se, hvad der bliver fremlagt i salen, og de høringssvar, der er.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt forunderligt, at de, der har rejst forespørgslen, ikke deltager så voldsomt i debatten, men har stillet sig tilfreds, har jeg forstået, med ministerens besvarelse. Men alle andre er meget på dupperne. Det er jo fint.

Kl. 15.00

Der er en enkelt ting omkring Menneskerettighedscenteret, som ikke har været inde i debatten indtil nu, og det er det bidrag, som professor ved Retsvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet, Mads Bryde Andersen, kom med her forleden, hvor han forklarede, hvorfor en professor som han ikke har deltaget så voldsomt i debatten indtil nu. Men den undren, som de sidste dages udmeldinger har givet anledning til, som han skriver, om Danmarks forpligtelser og internationale anseelser, gør så, at han nu vil bidrage til debatten.

Han rejser derfor to spørgsmål i sin artikel. Det første er: Hvilke forpligtelser er det, der indebærer, at forskning og menneskerettigheder kun kan være uafhængige, hvis den bevares i den nuværende struktur? Mener man dermed, at den meget betydelige forskning i menneskerettigheder, der foregår ved de juridiske fakulteter og institutter på vore højere læreanstalter, ikke har den fornødne uafhængighed? Og hvad gør Menneskerettighedscenteret egentlig for at sikre sin uafhængighed? Er det for at være uafhængig, at man generelt udtaler sig som center frem for at lade de enkelte forskere på centeret fremlægge resultaterne?

Han spørger så for det andet: Hvad skal det koste at opretholde den internationale anseelse – i citationstejn – som centeret mener at være genstand for på nuværende tidspunkt? Han beskriver så, at det har 50 mio. kr. til sit virke, som er ca. halvdelen af, hvad det koster at køre landets ubetinget største universitetsuddannelse, nemlig det juridiske studium ved Københavns Universitet, iberegnet den omfattende akademiske forskning, der foregår her.

Men hvad lægger de lande, spørger han så, hvis fordømmelse vi i den grad frygter, pr. capita i deres menneskerettighedsforskning? Og så siger han videre: Når jeg rejser disse spørgsmål, er det selvfølgelig, fordi jeg selv sidder med en fornemmelse af, at det er med rette, at Det Danske Center for Menneskerettigheder er kommet i politikernes søgelys.

Se, vi har fra Dansk Folkepartis side som tilgang til den her debat valgt en lidt anden vinkel end den, som Mads Bryde Andersen har i sin karakteristik af centeret, nemlig det, at vi opfatter centeret som værende mere og mere politisk i sit virke, politisk agerende, deltager på ganske lige vilkår med de andre og øvrige gode borgere, der ønsker at deltage i debatten. Og vi har sagt til os selv: Hvorfor skal statskassen finansiere